

говѣйно двама странни чюжденци; по издраны-тѣ имъ и упрашены дрѣхы, сѣкый бы помислилъ, че тія хора или сж твърдѣ сыромаси, или ся вървѣли дѣлкъ пжтъ, изъ горысты тѣсны пжтекъы. Тѣхно-то смиренно Богомоление, тѣхно-то часто кръстение ся видеше като да гы отличява отъ други-тѣ присутствующи. Сѣкый, кой малко, кой много глѣда на двама-та непознаты, кои съ очи наведени на долу никакъ ся необръщатъ и не поглѣдватъ около си, нъ съвсѣмъ вдадени въ мысль кѣмъ онзи подвигъ, кого-то ни часть не забравятъ, тепло и чистосърдечно ся молятъ и съ вѣрж вече чакжтъ помощъ само отъ оногова, прѣдъ кого-то тѣ сега стоятъ.

Божественна-та служба ся свърши; отпустъ ся дава. Владыка-та В. придруженъ съ свѣщенници и діаконы, най-напрѣдъ излязва, а слѣдъ него градоначялници и старѣшини-тѣ, и ся управа кждѣ митрополиж-тж, дѣ всякж недѣля и празникъ, слѣдъ отпустъ на църквж-тж, ся събиратъ по първы-тѣ отъ града за да разглѣжджтъ нѣкои общы работы, наедно съ владыкж-тж си.

Двама-та странны, кои не бѣхж други, освѣнъ Петръ и Василь, бѣхж намыслили друго, т. е. да можжтъ отърва Станка чрѣзъ правителство-то, увѣрени добрѣ, че сичкѣ що вършжтъ Татари-тѣ е противно на Царскж-тж вољж, а знажхж вещь че Татари-тѣ събрани вървятъ